

ارزیابی ابعاد مکانی کیفیت زندگی شهری با استفاده از سیستم اطلاعات مکانی

محمدحسینی عباس آبادی^{۱*}، محمدطالبی^۲

۱- دانشجوی کارشناسی ارشد سیستم اطلاعات مکانی، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی
۲- استادیار دانشکده مهندسی ژئودزی و ژئوماتیک، دانشگاه صنعتی خواجه نصیرالدین طوسی

چکیده:

کیفیت زندگی شهری به عنوان یک مفهوم کلیدی و ابزاری کارآمد برای رتبه بندی مکان، شناسایی و مستند سازی علل اختلاف طبقاتی موجود در شهرها همواره مورد توجه مدیران و برنامه ریزان شهری بوده است. در این پژوهش به منظور ارزیابی بعد مکانی کیفیت زندگی شهری سه شاخص اجتماعی-اقتصادی، زیست محیطی و دسترسی در نظر گرفته شده است. برای استخراج شاخص‌های مذکور از داده‌های سرشماری، تصاویر ماهواره‌ای و لایه‌ی کاربری اراضی استفاده شده است. به منظور ارزیابی بعد اجتماعی-اقتصادی اطلاعات مربوط به سن افراد، سطح تحصیلات، وضعیت مسکن و شغل آنها از داده‌های آماری سال ۱۳۹۰ استخراج شد، و با استفاده از روش تحلیل مولفه‌های اصلی مورد ارزیابی قرار گرفت. از مجموعه ۱۴ شاخصی که وارد تحلیل مولفه‌های اصلی شدند، چهار مولفه که ۷۸/۶۹ درصد واریانس در داده‌ها را شامل می‌شدند شناسایی شد. با استفاده از ترکیب خطی وزن دهی شده مولفه‌های شاخص نهایی بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی شهری استخراج شد. برای ارزیابی بعد زیست محیطی از چهار شاخص سبزینگی، دمای سطح زمین، لایه‌ی آلوگی هوا و نقشه پتانسیل آلوگی صوتی استفاده شد و تلفیق آنها شاخص نهایی بعد زیست محیطی کیفیت زندگی را تشکیل داد. شاخص دسترسی نیز با در نظر گرفتن فاصله‌ی پیاده روی برای دسترسی به تسهیلات شهری به مورد تحلیل قرار گرفت. در نهایت برای بررسی میزان ارتباط شاخص نهایی استخراج شده برای هر بعد از کیفیت زندگی از تحلیل همبستگی استفاده شد. که نتایج نشان دهنده‌ی وجود همبستگی بین شاخص اجتماعی-اقتصادی با شاخص دسترسی (۰/۵۴۳) و زیست محیطی (۰/۴۱۵) است. بنابراین برای ارتقا شاخص کیفیت زندگی شهروندان لازم است تغییراتی در جهت بهبود ابعاد دسترسی و زیست محیطی شهروندان صورت بگیرد. در واقع تنها ایجاد تغییرات اساسی در این ابعاد است که می‌تواند شرایط اجتماعی شهروندان را بهبود بخشد.

واژه‌های کلیدی: کیفیت زندگی شهری، تحلیل مولفه‌های اصلی، اجتماعی-اقتصادی، دسترسی، زیست محیطی

۱- مقدمه

با توجه به رشد روز افزون جمعیت و به تبع آن گسترش مناطق شهری در کشور، سبک زندگی، شرایط زیست محیطی و سلامت جامعه تغییرات شگرفی کرده‌اند که در نتیجه تاثیر بسزایی بر سطح و کیفیت زندگی (QoL)^۱ ما می‌گذارند [۱]. رشد شتابان شهر نشینی باعث توسعهٔ بی‌رویهٔ ای فضاهای کالبدی شهر شده که علاوه بر گسترش ناموزون و بدون برنامهٔ شهرها منجر به برهمن خوردن تعادل میان عرضه و تقاضا برای نیازهای اساسی شهروندان شامل، فقر، بیکاری، افزایش مسائل اجتماعی، تراکم جمعیت، تراقیک، بدتر شدن شرایط محیطی و بطور کلی افت چشم گیر شاخص کیفیت زندگی در نواحی شهری ایران شده است. از طرفی به علت بهره‌مندی افراد ثروتمند در تملک مناطق با کیفیت بالای زندگی و از آن طرف عدم دسترسی جمعیت کثیری از شهروندان با سطح مالی متوسط و یا ضعیف، فاصله‌ی طبقاتی در شهرهای ایران در حال افزایش است. در نتیجهٔ مستندسازی و تفسیر علل مختلف تفاوت کیفیت زندگی چه از نظر فردی و چه از نظر جمعی، به ما کمک خواهند کرد تا در پی رفع نقاط ضعف مناطقی با سطح کیفی پایین بوده و در نهایت به دنبال ایجاد اعتدال در کیفیت زندگی باشیم. از این رو شاخص کیفیت زندگی در طرح‌های جامع توسعهٔ شهری بسیار مهم است، زیرا توجه مسئولین نسبت به مناطقی با سطح کیفی بسیار پایین زندگی را جلب کرده و به ابزار مهمی برای مدیران و برنامه‌ریزان شهری تبدیل شده است که به کمک آن می‌توانند به ارزیابی سیاست‌های رتبه‌بندی مکان‌ها و برنامه‌ریزی برای آینده بپردازند [۲]. بنابراین، داشتن یک شاخص برای ایجاد عدالت فضایی و تشخیص خدمات رفاهی به یک الزام تبدیل شده است.

محققان و دانشمندان علوم مختلف نیز به عنوان روش‌نگرانه جامعه که متوجه افت کیفیت زندگی در شهرها شده‌اند، مطالعات گسترده‌ای در این زمینه انجام داده‌اند. اما هنوز تعریفی جامع و کامل از کیفیت زندگی ارائه نشده است و بیشتر محققان معتقد‌ند که کیفیت زندگی مفهومی چند بعدی است که و با استفاده از دو رویکرد عینی و ذهنی اندازه‌گیری می‌شود [۳]. ابعاد عینی کیفیت زندگی به معنی مشاهدات و شاخص‌های ملموس و قابل اندازه‌گیری می‌باشد، که در محیط شهری عینیت داشته و به کمک داده‌های مکانی قابل اندازه‌گیری هستند. در حالی که ابعاد ذهنی کیفیت زندگی به معنی سنجش و ادراک افراد ساکن از محیط زندگی و جنبه مرتبط با این محیط می‌باشد [۴]. از آنجا که تعریف کیفیت زندگی بسیار گسترده است انتخاب پارامترهای مرتبط با آن نیز بسیار دشوار است. به طور کلی این پارامتر از فاکتورهایی چون محیط شخصی، محیط عمومی، محیط فیزیکی، اتمسفر و محیط جامعه ساخته شده اند [۵]. اما به طور کلی، مسائل مرتبط با محیط زیست (پارامترهای جمعی) و سلامت جسمی شهروندان (پارامترهای فردی) مهمترین بخش این شاخص را تشکیل می‌دهند [۶].

برای به دست آوردن سنجش دقیق کیفیت زندگی برای منطقه‌ای مشخص، تعیین پارامترها و اهمیت آن‌ها لازم است. با داشتن کیفیت سلامت شهروندان و جزئیات زیست محیطی منطقه (محیط طبیعی و مصنوعی، خدمات و تسهیلات شهری، دسترسی‌ها)، می‌توان در مورد وضعیت کنونی توسعهٔ پایدار و نحوهٔ حفظ پارامترهای مثبت و کاهش تاثیرات منفی نظر مستند تری داد [۷]. در این پژوهش نیز ما قصد داریم با مروری به نوشتارها و پژوهش‌های مرتبط، داده‌های در دسترس و ویژگی منطقه‌ی مورد مطالعه ابعاد و شاخص‌های موثر در کیفیت زندگی شهروندان را شناسایی کنیم و به کمک تحلیل‌های آماری^۲ و سیستم اطلاعات مکانی (GIS)^۳ به ارزیابی کیفیت زندگی شهری در منطقه‌ی ۵ شهر تهران بپردازیم.

¹ Quality of Life

² Statistical Analysis

³ Geospatial Information System

مطالعه بر روی شاخص QoL در شهرهای ملل توسعه یافته و یا در حال توسعه همواره مورد توجه بوده است. [۷] با بررسی تعریف‌های موجود در مورد این شاخص به این نتیجه رسید که چارچوب مفهومی و همچنین سیستم شناساگری برای بررسی جنبه‌های فیزیکی، مکانی و جمعی در مورد QoL وجود ندارد. او به این نتیجه رسید که این شاخص به تعریف‌های گوناگون کیفیت زندگی و جنبه‌های آن وابسته است. با این وجود بیشتر محققین بر این باورند که این شاخص یک ساختار چندبعدی متشكل از دو بخش جمعی و شخصی می‌باشد [۸]. ساختار جمعی به طور معمول از میزان ثروت، درآمد و وجود شغل، پارامترهای زیست محیطی، و تاثیرات غیرسالم جامعه (جرائم و جنایت، اعتیاد به مواد مخدر) تشکیل شده است. ساختارهای شخصی معمولاً مربوط به بهداشت، سلامت و آموزش هر فرد و میزان دسترسی این افراد به مناطق درمانی و ورزشی می‌باشند. هردوی این ساختارها قابل اندازه‌گیری اند. در ادامه به جامع‌ترین مقالات در ارتباط با محاسبه‌ای این شاخص می‌پردازیم:

در مقالات متعددی، شاخص QoL به صورت مستقیم محاسبه نشده است، بلکه محققین به پارامترهایی همچون سلامت شخصی و یا جمعیت به عنوان مسئلله‌ای در ارتباط با کیفیت زندگی پرداخته‌اند. برای مثال در [۹] با استفاده از داده‌های ماهواره‌ای و GIS میزان رشد جمعیت در شهر شیراز بین سالهای ۱۹۷۶ تا ۲۰۰۵ بررسی شد. با شناسایی تغییر در نقشه‌های پوشش اراضی، نویسنده‌گان متوجه شدند که قبل از سال ۲۰۰۰ رشد مناطق سبز و جمعیت به اندازه‌ی یکسانی بوده، اما این دو پارامتر به طور چشمگیری از سال ۲۰۰۰ به بعد از هم فاصله گرفتند و کیفیت زندگی در این شهر کاهش یافته است.

مسئله‌ی مورد توجه دیگر، استفاده از داده‌های ماهواره‌ای و مدل سازی عامل مبنا موسوم به ABM^4 و مجموع سلوی CA^5 برای پیش‌بینی وضعیت کیفیت زندگی و جمعیت در یک منطقه‌ی خاص است. بدین منظور در [۱۰] با استفاده از یک مدل جدید ABM [۱۱] بر اساس پوشش اراضی، تغییر جمعیت، مناطق کشاورزی و صنعتی، شاخص کیفیت زندگی در شهری از اسلوونی بحث شد. در روش‌های ABM با اعمال قانون‌هایی همچون وزن بیشتر شهرنشینی در صورت نزدیکی به مناطق سبز یا جاده، مدل با سناریوهای مختلف اجرا می‌گردد. نتایج نشان دادند که تصمیم‌گیری‌ها در بخش صنعتی باعث بیشترین تاثیر در از دست رفتن مناطق کشاورزی می‌شود. در نتیجه QoL به میزان قابل توجهی برای سالهای آتی به خاطر کم شدن مناطق سبز کاهش پیدا خواهد کرد. همچنین با ایجاد مناطق جدید مسکونی در مناطق بهتر (در اینجا سبزتر)، فاصله طبقاتی در کیفیت زندگی بین شهروندان افزایش پیدا می‌کند.

در [۱۵]، نویسنده‌گان با استفاده از داده‌های آماری و سنجش از دوری شاخص QoL را برای شهر ایندیاناپولیس در امریکا اندازه‌گیری کردند. آنها پارامترهای مهم جمعی از جمله دما، سبزینگی، سطح غیرقابل نفوذ را با استفاده از تصاویر ماهواره‌ای استخراج کردند. سپس داده‌های آماری از جمله تراکم، درآمد، فقر، درصد بیکاری، سطح تحصیل و خصوصیات خانه را برای هر پارسل با استفاده از داده‌های آماری آماده کردند. آنها ابتدا بین پارامترهای ذکر شده میزان همبستگی را محاسبه کردند. نتیجه‌ی این ضرایب، همبستگی بالا بین سبزینگی و درآمد، قیمت خانه، تعداد اتاق هر خانه و سطح تحصیل؛ همبستگی منفی بین سبزینگی با تراکم، دما، سطوح غیرقابل نفوذ، نرخ بیکاری و فقر بود. برای محاسبه‌ی QoL آنها از آنالیز PCA استفاده کردند، با اعمال این آنالیز، سه مولفه‌ی اول از آن استخراج گردید. هر مولفه، نماینده‌ی یک جنبه‌ی QoL است. برای مثال مولفه‌ی اول به وضعیت مالی (ارتباط مستقیم با درآمد و قیمت خانه)، مولفه‌ی دوم به وضعیت زیست محیطی (ارتباط مستقیم با سبزینگی) و مولفه‌ی سوم به وضعیت تراکم و شلوغی

⁴ Agent-based Modelling

⁵ Cellular Automaton

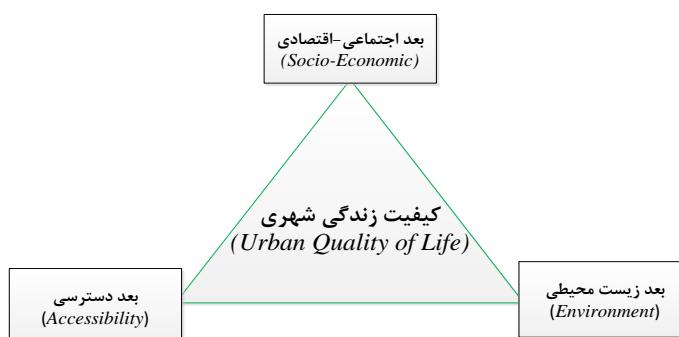

اشاره می‌کند. در نهایت به استفاده از وزن‌های بدست آمده از تحلیل عاملی شاخص نهایی کیفیت زندگی را بدست آوردن. مقالات زیادی همچون [۱۲-۱۳] از این روش الگو گرفتند.

مطالعه‌ی کیفیت زندگی در ایران نیز مورد توجه برخی پژوهشگران قرار گرفته است، و مقالات متعددی نیز در این زمینه منتشر شده است. [۱۴] به بررسی کیفیت زندگی در قلمرو مسکن و رضایت شهروندان از زندگی در مناطق مسکونی حاشیه‌ای شهر تهران پرداخته است. در این مقاله از تحلیل عاملی برای شناسایی مولفه‌های موثر در وضعیت مسکن شهروندان استفاده شده است. که نتایج بررسی‌ها نشان داده است که بین دلایل مهاجرت شهروندان به مناطق حاشیه‌ای شهر تهران و مولفه‌های فرعی کیفیت مسکن همچون امکانات، کیفیت و استحکام رابطه‌ی مستقیمی وجود دارد. در [۱۵] محققان کیفیت زندگی را به عنوان منابع و امکانات فراهم شده بوسیله‌ی محیط برای رفع نیازهای شهروندان در سه قلمرو اجتماعی، محیطی و دسترسی در سطح نواحی شهر تهران مورد بررسی قرار دادند. آنها به کمک تحلیل مولفه‌های اصلی از مجموع ۴۹ پارامتر ورودی مولفه‌های مربوط به هر قلمرو را شناسایی و با استفاده از تحلیل سلسله مراتبی AHP وزن دهی کردند. همچنین آنها به منظور بررسی چگونگی توزیع مکانی شاخص کیفیت زندگی و شناسایی الگوی موجود از شاخص خود همبستگی مکانی استفاده کردند. و پس از انجام تحلیل آنها به این نتیجه رسیدند که توزیع شاخص کیفیت زندگی در سطح شهر تهران خوش ای است. در [۱۶] چهار شاخص اقتصادی، اجتماعی، کالبدی-محیطی و روانی یا ذهنی را به عنوان معیار برای تحلیل کیفیت زندگی بافت شهری میاندوآب انتخاب کردند. آنها به استفاده از تکنیک SAW اقدام به رتبه‌بندی محلات شهر میاندوآب براساس وضع موجود و پاسخ ساکنان کردند. نتایج بررسی‌ها نشان داد شاخص فضای سبز با اختلاف چشم گیری نسبت به سایر شاخص‌ها از اهمیت بالایی برخوردار بود.

۲- مواد و روش

هدف از این مقاله ارزیابی کیفیت زندگی شهری برای افراد و گروه‌های مختلف جامعه است، که در مناطق مسکونی و شهری ساکن هستند. همانطور که گفته شد بعد ابعاد و شاخص‌های مرتبط و معنا داری که برای ارزیابی کیفیت زندگی شهری شناسایی شده است شامل: ۱- بعد اجتماعی-اقتصادی (Socio-Economic) ۲- بعد زیست محیطی (Environment) ۳- بعد دسترسی (Accessibility) و خدمات شهری (Shelter) (شکل ۱). در همین راستا از تصاویر ماهواره‌ای حاصل از سنجنده‌ی Land Sat ETM⁺، داده‌های حاصل از سرشماری مرکز آمار ایران سال ۱۳۹۰ و لایه‌ی کاربری اراضی شهری استفاده شده است.

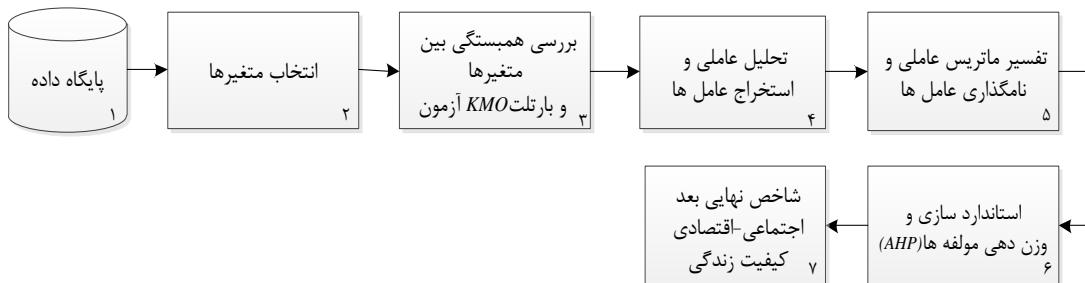
شکل ۱: ابعاد کیفیت زندگی شهری (مرجع نگارندگان)

۲-۱- بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی شهری

نتایج مطالعات و تحقیقات انجام شده حاکی از آن است که بعد اجتماعی-اقتصادی ساکنان شهرها همبستگی معنی داری با کیفیت زندگی آنان دارد. از آنجا که در مباحث اجتماعی و اقتصادی پارامترهایی همچون تعداد افراد در هر

گروه سنی، جمعیت باسوساد، نرخ بیکاری، درصد مستاجرین و... مورد توجه است، برای تحلیل این بعد از کیفیت زندگی شهری از داده های سرشماری سال ۱۳۹۰ استفاده شده است. انتخاب متغیر ها اجتماعی-اقتصادی مربوط به پژوهش با توجه به مطالعات انجام شده ی مرتبط [۲، ۵ و ۱۷]، و همچنین در دسترس بودن، واقعی بودن و قابل اندازه گیری بودن داده ها انجام گرفته است. برای متغیرهای انتخاب شده از داده های سرشماری ابتدا ارزش درصد برای هر کدام از آنها محاسبه می شود و سپس برای تجزیه و تحلیل اطلاعات موجود در مجموعه ی داده ها از روش تجزیه ی عامل ها یا تحلیل عاملی (FA)^۶ استفاده می شود. در شکل (۲) مراحل انجام تحلیل آورده شده است.

شکل ۲: مراحل انجام تحلیل عاملی

شکل ۳: مراحل انجام تحلیل عاملی

تحلیل عاملی یک روش آماری است، که با هدف کاهش حجم داده ها و تعیین مهمترین متغیر های موثر مورد استفاده قرار می گیرد. در تحلیل عاملی هر چه حجم اندازه ی نمونه بیشتر باشد، صحت و دقت تحلیل عاملی بیشتر است. در این روش ابتدا لازم است مناسب بودن داده ها برای ورود به تحلیل عاملی بررسی شود در همین راستا ابتدا ماتریس همبستگی بین متغیرها محاسبه می شود، که این ماتریس وجود رابطه بین برخی متغیرها و عدم ارتباط آن با برخی دیگر را نشان می دهد. که باعث شکل گیری خوشه هایی می شود که متغیرهای درون خوشه با یکدیگر همبستگی داشته و با متغیرهای خوشه های دیگر همبستگی ندارند. و متغیرهایی که با هیچ متغیری همبستگی معنی داری ندارند از تحلیل حذف می شوند.

یکی دیگر از روش هایی که برای تشخیص و تعیین مناسب بودن داده ها برای تحلیل عاملی، استفاده از ضریب^۷ KMO و آزمون کرویت بارتلت^۸ است. که مقدار KMO بین صفر تا یک در نوسان است. در صورتیکه مقدار KMO کمتر از ۰.۵ باشد، داده ها برای تحلیل عاملی مناسب نخواهد بود و اگر مقدار آن بین ۰.۵ تا ۰.۷ باشد می توان با احتیاط بیشتری به تحلیل عاملی پرداخت. اما در صورتیکه مقدار آن بزرگتر از ۰.۷ باشد، همبستگی داده ها برای تحلیل عاملی مناسب خواهد بود. آزمون بارتلت نیز این فرضیه را که ماتریس همبستگی مشاهده شده متعلق به جامعه ای با متغیرهای ناهمبسته است را می آزماید. در صورتی که فرضیه ی "متغیرها با هم رابطه ندارند" رد نشود، کاربرد تحلیل عاملی زیر سوال می رود. در واقع آزمون بارتلت حداقل شرایط لازم برای اجرای تحلیل عاملی است.

مرحله ی بعد استخراج مولفه هایی است، که بیشترین واریانس را در داده ها تبیین می کنند. در این پژوهش از روش تجزیه ی مولفه های اصلی^۹ برای استخراج مولفه ها استفاده شده است. که در این روش به تعداد متغیر ها مولفه وجود دارد، ولی مولفه هایی استخراج می شوند که بیشترین مقدار واریانس را تبیین کنند. در اینجا برای تعیین مولفه ها از

⁶ Factor Analysis

⁷ Kaiser Meyer Olkin

⁸ Bartlett's test of sphericity

⁹ Principal component Analysis

معیار مقادیر ویژه استفاده شده است. هرچه مقدار ویژه یک مولفه بیشتر باشد، آن مولفه واریانس بیشتری را تبیین می‌کند. بر این اساس تعداد مولفه‌ها با توجه به مقدار ویژه هر مولفه مشخص می‌شود. در اینجا مولفه‌هایی که مقدار ویژه آنها بیشتر از یک باشد به عنوان مولفه‌های معنی دار در نظر گرفته شده‌اند.

در مرحله‌ی بعد لازم است ماتریس مربوط به مولفه‌ها و متغیرها تفسیر شود. مقادیر این ماتریس نشان دهنده‌ی میزان ارتباط بین متغیرها و مولفه‌ها است. برای بیان و تفسیر شدت رابطه‌ی بین متغیرها و مولفه‌ها براساس [۱۸]، بارهای ۰.۷۱ و بالاتر عالی‌اند، ۰.۶۳-۰.۷۱ خیلی خوب، ۰.۵۵-۰.۶۳ خوب، ۰.۴۵-۰.۵۵ نسبتاً خوب و ۰.۳۳-۰.۴۵ ضعیف‌اند. با تشخیص متغیرهای معنی دار برای هر مولفه، می‌توان نام مناسبی با توجه به نوع متغیرهای هر عامل و ضرایب آنها برای عامل‌ها تعیین کرد.

نهایتاً شاخص نهایی بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی، پس از استاندارد سازی هریک از مولفه‌ها، به کمک رابطه‌ی زیر بدست آمد.

$$SQoL = \sum_{i=1}^n F_i W_i$$

که در آن n تعداد مولفه‌ها، F_i مقدار ویژه‌ی مولفه‌ی i نام، و W_i درصد واریانس تبیین شده بوسیله مولفه‌ی i نام است.

۲-۱- بعد زیست محیطی از کیفیت زندگی شهری

محیط زیست عرصه و جولانگاه زندگی انسان است، که مستلزم داشتن شرایطی است که بتواند به نیازهای ابتدایی بشر مانند هوای پاک، محیط زیست سالم و ایمن پاسخ دهد. با توجه به اینکه برای کمی کردن کیفیت محیط مسکونی باید ویژگی‌های متعددی مورد بررسی قرار گیرد، سنجش بعد زیست محیطی کیفیت زندگی را با چالش مواجه کرده است. معیارهای تشکیل دهنده‌ی این بعد از کیفیت زندگی شهری بسیار گسترده و متنوع هستند که میتوان به مواردی چون فضای سبز شهری (سبزینگی)، منظر شهری (زیبایی)، کیفیت هوا، دما، کیفیت آب آشامیدنی، آلودگی صوتی، امنیت، سیستم دفع فاضلاب شهری، زباله‌ها و پسماندها، مخاطرات طبیعی (سیل، زلزله) اشاره کرد [۱۹-۲۱]. با توجه به گستردگی معیارها و عدم دسترسی به داده‌های دقیق و مناسب در این پژوهش تمرکز اصلی ما روی چهار شاخص سبزینگی (NDVI)، دمای سطح زمین (LST)، آلودگی هوا و آلودگی صوتی میباشد.

۲-۲- سبزینگی

فضای سبز شهری یکی از شاخص‌هایی است که در اکثر پژوهش‌ها به عنوان پارامتر تاثیرگذار در کیفیت محیط شهری مورد ارزیابی قرار گرفته است. فضاهای سبز بازدهی زیادی برای محیط اطراف خود دارند، باعث پالایش هوا (کاهش میزان آلودگی هوا)، جذبیت شهر، بهبود سلامت روانی جامعه می‌شود [۲۲]. براین اساس شاخصی به نام شاخص نرمالیزه گیاهی^{۱۰} (NDVI) تعریف شده که وضعیت سلامت و سبزینگی گیاه را بیان می‌کند [۲۳]. این شاخص برای اولین بار توسط تاکر^{۱۱} در سال ۱۹۷۹ مطرح گردید [۲۴]:

$$NDVI = \frac{NIR - R}{NIR + R}$$

^{۱۰} Normalized Difference Vegetation Index

^{۱۱} Tucker

که در آن NIR باند مادن قرمز نزدیک و R باند قرمز است. عدد پیکسلی تصویری که شاخص NDVI بر آن اعمال می‌گردد، بین $-1 + \text{تا} +1$ خواهد بود. هر چه پوشش گیاهی منطقه متراکم تر باشد این میزان به $+1$ نزدیکتر و در مناطق با پوشش گیاهی ضعیف، این اندیس به سمت -1 تمایل پیدا می‌کند. معادله‌ی این شاخص در نرم افزار ENVI اجرا شد. و بدین منظور از باند‌های 3 و 4 سنجنده‌ی Land ETM⁺ استفاده شده است.

۲-۲-۲- دما

محاسبه‌ی دمای سطح زمین اهمیت زیادی در مطالعات محیطی دارد. امروزه شهرها به دلیل از بین بردن پوشش گیاهان و جایگزین آنها با مصالح تیره رنگ ساختمانی در اثر توسعه شهری با چنین مشکلی مواجه شده‌اند، که به شدت محیط شهری را تحت تاثیر قرار می‌دهند^[۲۵]. درجه‌ی حرارت بعضی از مناطق شهری در مقایسه با مناطق اطرافشان یا حومه‌ی شهر بطور قابل ملاحظه‌ای افزایش یافته و این پدیده به عنوان جزیره‌ی گرمایی شهری^[۱۲] گفته می‌شود^[۲۶-۲۷]. دمای سطح زمین به عنوان یکی از فاکتورهای تاثیر گذار بر اسایش انسانها می‌تواند اطلاعات مهمی در مورد خواص فیزیکی سطح زمین، آب و هوای نقش مهمی در شرایط محیطی ایفا می‌کند، در اختیار ما قرار دهدن لذا این شاخص به عنوان یکی از عوامل تاثیر گذار در کیفیت محیط زیست شهری مورد توجه قرار گرفته است.

برای استخراج دمای سطح زمین از تصاویر ETM⁺ و باند مادون قرمز حرارتی استفاده شده است. که شامل سه مرحله است: (۱) تبدیل اعداد رقومی باند 6 به رادیانس طیفی؛ (۲) تبدیل رادیانس طیفی به دمای روشنایی و (۳) تبدیل دمای روشنایی به دمای سطح زمین^[۴]. روابط و توضیحات تکمیلی در مقالات [۲۷-۲۵-۴] ذکر شده است.

۲-۲-۳- آلودگی هوا

آلودگی هوا یکی از چالش‌های جدی زیست محیطی در کلان شهر تهران محسوب می‌شود، که ناشی از تردد بسیار زیاد وسایل نقلیه موتوری، کارخانجات متعدد و موقعیت خاص جغرافیایی آن می‌باشد^[۲۸]. برای تحلیل لایه‌ی آلودگی هوا در این پژوهش از شاخص کیفیت هوا^[۱۳] (AQI) استفاده شده است. این شاخص علاوه بر پیش‌بینی کیفیت هوا مردم را از پاک بودن یا آلوده بودن آن آگاه می‌سازد و میزان ارتباط آن با سطوح سلامت ارایه می‌کند^[۲۹]. ابتدا داده‌های لازم برای تهیه‌ی نقشه‌آلودگی هوا از شرکت کنترل کیفیت هوای تهران مربوط به سال ۱۳۹۰ استخراج شد. که تعداد ایستگاه‌های فعال 21 ایستگاه می‌باشد، و برای یافتن مقدار آلودگی هوا برای مناطقی که ایستگاه‌های سنجش آلودگی هوا وجود ندارد از درون یابی کریگینگ^[۱۴] استفاده شده است.

۲-۲-۴- آلودگی صوتی

آلودگی صوتی در سال‌های اخیر به عنوان یکی از عوامل موثر در آلودگی محیط زیست شناخته شده است که کیفیت زندگی ساکنین مناطق شهری را تحت تاثیر قرار می‌دهد^[۳۰-۳۱]. آلودگی صوتی صدای ناخواسته را شامل می‌شود که دارای عوارضی است که در دراز مدت بروز نموده و اغلب آنها غیر قابل اصلاح و بازگشت می‌باشد^[۳۲]. در شهرهای بزرگ و کلان شهرها مهمترین عوامل ایجاد کننده‌ی آلودگی صوتی سیستم حمل و نقل شهری مثل سواری، اتوبوس، کامیون و موتورسیکلت‌ها هستند. در همین راستا از شبکه‌های حمل و نقل شهری به عنوان معیارهای اصلی در تحلیل لایه‌ی آلودگی صوتی استفاده شده است. بیشترین فاصله‌ی تاثیر آلودگی صوتی برای بزرگراه‌ها 1000 متر

¹² Urban heat island

¹³ Air Quality Index

¹⁴ Kriging

برای راه های اصلی ۳۰۰ متر در نظر گرفته شده است [۳۳]. برای ایجاد لایه‌ی نهایی آلدگی صوتی از ترکیب خطی وزن دهنده‌ی شبکه‌ی بزرگراه‌ها و راه‌های اصلی استفاده شد.

۲-۳- بعد دسترسی از کیفیت زندگی شهری

با توجه به اینکه تسهیلات و خدمات شهری مکان‌های مهمی هستند که هم بطور مستقیم و هم بطور غیر مستقیم بر روی کیفیت زندگی و رفاه مردم تاثیر می‌گذارند [۳۴]، لذا یکی از معیارهای اساسی برای ارزیابی کیفیت زندگی در مناطق شهری دسترسی یکسان و عادلانه شهروندان به تسهیلات و خدمات شهری می‌باشد. در همین راستا عدالت فضایی بر طبق ایده‌ای که از عدالت اجتماعی گرفته شده است موضوع بسیاری از پژوهش‌هایی است که تا کنون انجام شده است [۳۵-۳۶].

از طرفی هر یک از خدمات و تسهیلات شهری ویژگی منحصر بفردی دارند که ارضا کننده‌ی نیازهای خاصی از شهروندان می‌باشد [۳۷]. لذا در این پژوهش ارزیابی دسترسی به خدمات شهری برای پنج نوع از کاربری‌های مختلف آموزشی، بهداشتی درمانی، پارک، فرهنگی و مذهبی در سطح محلات شهری انجام می‌شود. مهمترین شاخص در ارزیابی دسترسی، تعیین فاصله‌ی بهینه تا خدمات شهری است. با توجه به اینکه در میان کلیه‌ی سفرهای درون شهری انجام شده در یک شهر، به منظور رفع نیازها، سفر پیاده همیشه جزو مهمترین روش‌های انجام سفر می‌باشد [۳۸]. تعاریف مختلفی برای فاصله‌ی مناسب و پذیرفتی برای دسترسی پیاده تا خدمات عمومی وجود دارد. در این پژوهش حداقل و حداکثر فاصله‌ی مناسب برای دسترسی تسهیلات شهری در سطح محلات در جدول (۱) آمده است.

برای تحلیل شاخص دسترسی شهروندان به هریک از کاربری‌های خدمات شهری، از تابع Distance در نرم افزار ArcGIS استفاده شده است. فاصله‌ی بهینه به عنوان فاصله‌ی مناسب در نظر گرفته شده و در استاندارد شاخص دسترسی بیشترین امتیاز (یک) برای این فاصله در نظر گرفته شده است، و با افزایش فاصله این امتیاز کاهش می‌یابد و در آستانه‌ی فاصله‌ی بی اثر سازی به صفر میرسد. به منظور بدست آوردن مطلوبیت نهایی دسترسی به خدمات عمومی، از شاخص تجمعی مبتنی بر ترکیب خطی وزن دهنی شده استفاده گردید. با توجه به اولویت ساکنان در دسترسی به تسهیلات شهری وزن هریک از خدمات نیز از مطالعه‌ی [۳۹] استفاده شده است. و در نهایت نقشه‌ی خروجی به منظور تلفیق با سایر ابعاد کیفیت زندگی شهری مورد استفاده قرار گرفت.

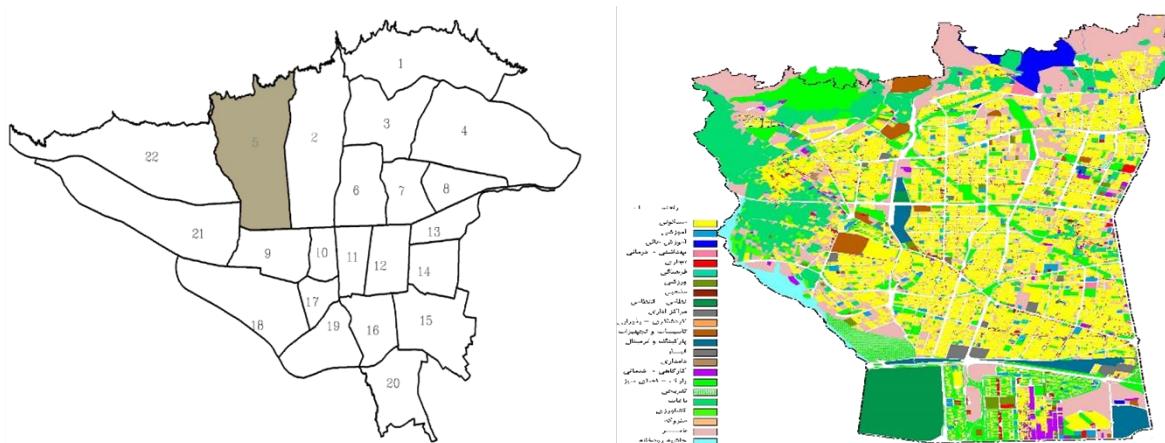
جدول ۱: فاصله‌ی بهینه‌ی دسترسی به تسهیلات شهری [۴۰]

کاربری	آموزشی	درمانی	مذهبی	پارک	ورزشی	فرهنگی
فاصله‌ی بهینه	۸۰۰	۳۰۰	۵۰۰	۳۰۰	۳۰۰	۸۰۰
فاصله‌ی بی اثر سازی	۱۵۰۰	۵۰۰	۱۰۰۰	۵۰۰	۸۰۰	۲۰۰۰
وزن	۰/۳۰۴	۰/۲	۰/۱۳	۰/۱۳۰	۰/۱۰۳	۰/۰۹۳

۴-۲- منطقه‌ی مورد مطالعه:

این مطالعه بر منطقه‌ی ۵ تهران تمرکز داشته که شامل ۷ ناحیه و ۲۹ محله شهری بوده است. منطقه‌ی ۵ شهر تهران با مساحت ۵۲۸۷.۳ هکتار و جمعیتی در حدود ۶۷۷ هزار نفر، در شمال غربی شهرتهران واقع گردیده است. این منطقه از شمال به ارتفاعات شمال تهران، از شرق به بزرگراه آیت الله اشرفی اصفهانی-محمد علی جناح(منطقه ۲)، از جنوب به جاده‌ی مخصوص کرج(منطقه‌ی ۹) و از غرب به مسیل کن(منطقه ۲۲) محدود می‌گردد. در شکل (۳) موقعیت منطقه ۵ در شهر تهران و محدوده‌ی منطقه ۵ و کاربری‌ها نشان داده شده است.

شکل ۴: موقعیت منطقه ۵ در شهر تهران

۳- نتایج

۳-۱- بعد اجتماعی-اقتصادی از کیفیت زندگی شهری

همانگونه که ذکر گردید به منظور بررسی نابرابری‌های بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی ۱۴ متغیر اجتماعی-اقتصادی استخراج شده از داده‌های آماری، به کمک تکنیک تحلیل عاملی و با روش تجزیه‌ی مولفه‌های اصلی مورد بررسی قرار گرفت. ارزش KMO برابر ۰/۸۲۱ و سطح معنا داری آزمون باراتلت ۰/۰ است، که این نشان دهنده‌ی مناسب بودن داده‌ها برای انجام تحلیل عاملی می‌باشد. نتایج تحلیل عاملی بیانگر این موضوع است که می‌توان ۱۴ متغیر ورودی به تحلیل را تقلیل داد و در غالب ۴ مولفه بیان کرد. این چهار مولفه ۷۹/۵۶۲ درصد واریانس موجود در داده‌های اولیه را شامل می‌شود. نتایج تحلیل عاملی در جدول ۲ آمده است.

نتایج حاصل از تحلیل عاملی (جدول ۲) نشان میدهد که برای استخراج مولفه‌ها از معیار مقادیر ویژه (مقادیر ویژه بالاتر از یک) استفاده شده است. متغیرهای با بار عاملی بالاتر از ۰/۶ نیز به عنوان نماینده هر مولفه برای شناسایی ابعاد اجتماعی-اقتصادی کیفیت مکان مورد توجه قرار گرفت. مولفه‌های استخراجی از تحلیل عاملی را میتوان این گونه تفسیر کرد:

مولفه‌ی اول: این مولفه همبستگی معنی داری با متغیرهای واحد مسکونی کمتر از ۸۰ مترمربع(+)، واحد‌های مسکونی بیشتر از ۱۵۰ مترمربع(-)، درصد واحد‌های دارای ۳ اتاق و بیشتر(-)، درصد مستاجرین(+) و درصد واحد‌های دارای ۱ اتاق و کمتر(+) دارد. یعنایین می‌توان این مولفه را به عنوان "وضعیت مسکن" نامگذاری نمود.

مولفه‌ی دوم: این مولفه بیشترین همبستگی را با متغیرهای درصد فارق التحصیلان تحصیلات عالی(+)، درصد شاغلان در گروه متخصصان و دستیاران(+)، نرخ بی سوادی(-) و درصد کارگر ساده(-) دارد. بنابراین می‌توان این مولفه را "وضعیت کار و سواد" نامید.

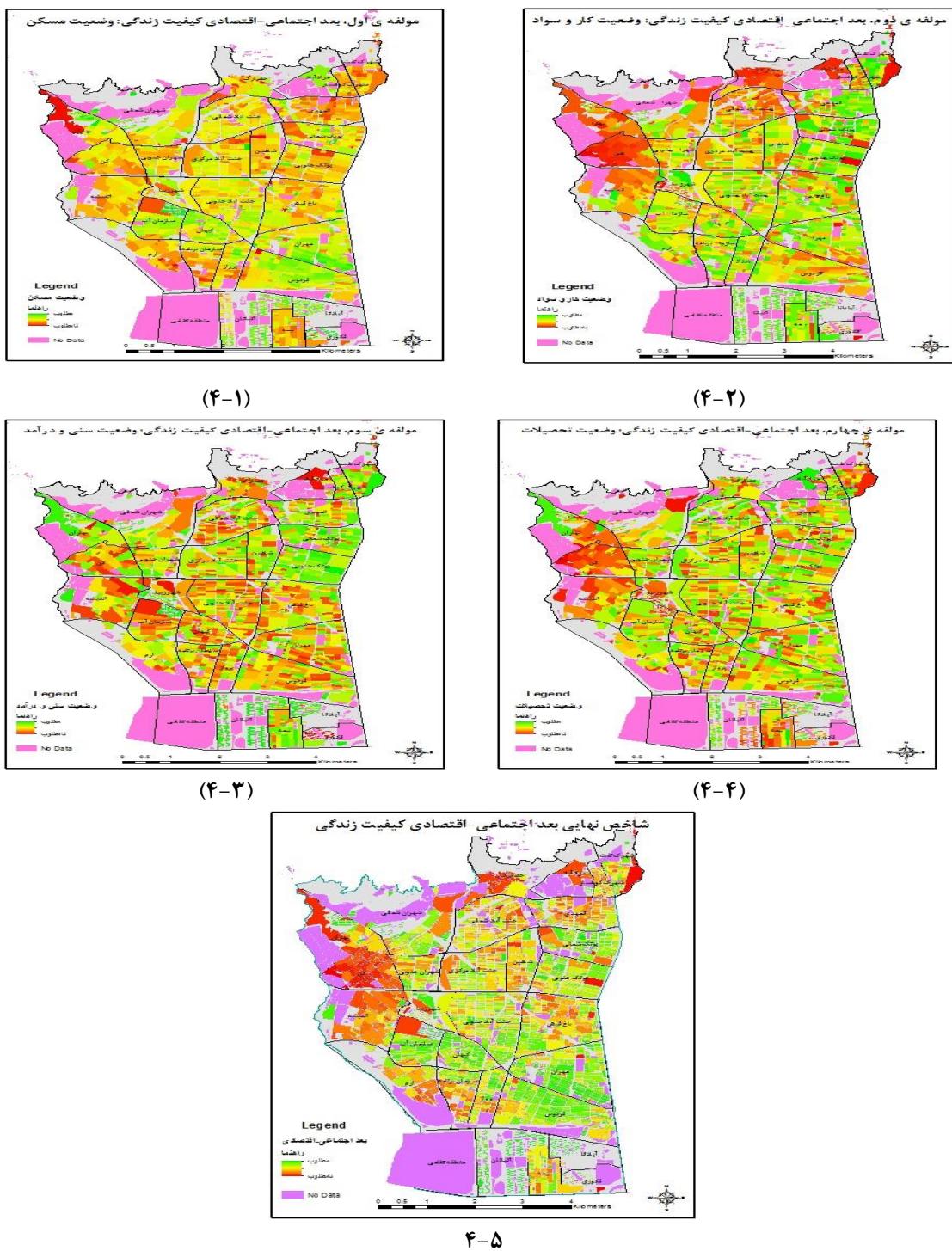
مولفه‌ی سوم: این مولفه نیز بیشترین همبستگی را با متغیرهای درصد گروه سنی ۶۰ سال به بالا(+)، درصد گروه سنی ۰ تا ۱۴ سال(-) و درصد افراد دارای درامد بدون کار(+) دارد. بنابراین این مولفه را با عنوان "وضعیت سنی و درآمد" می‌نامیم.

مولفه‌ی چهارم: درصد محصلین(+)، درصد محصلین تحصیلات عالی(+)متغیرهای تشکیل دهنده‌ی مولفه‌ی سوم هستند. این مولفه را "وضعیت تحصیلات" می‌نامیم.

جدول ۲: ماتریس بارهای مولفه‌ها برای متغیرهای اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی

مولفه‌ها				متغیرهای
۴	۳	۲	۱	
			۰/۸۰۰ -۰/۷۹۸ -۰/۷۰۵ ۰/۶۶۱ ۰/۵۷۲ ۰/۷۹۶ ۰/۷۷۱ -۰/۷۲۴ -۰/۷۲۲ -۰/۸۴۳ ۰/۶۹۴ ۰/۶۸۸ ۰/۹۰۹ ۰/۷۸۵	واحد مسکونی کمتر از ۸۰ مترمربع واحد های مسکونی بیشتر از ۱۵۰ مترمربع درصد واحد های دار ۳ اتاق و بیشتر درصد مستاجرین درصد واحد های ۱ اتاق و کمتر درصد فارق التحصیلان تحصیلات عالی درصد شاغلان در گروه متخصصان و دستیاران درصد کارگر ساده نرخ بی سوادی درصد گروه سنی ۰ تا ۱۴ سال درصد افراد دارای درامد بدون کار درصد گروه سنی ۶۰ سال به بالا درصد محصلین تحصیلات عالی درصد محصلین
۱/۲۱۸	۱/۷۸۶	۳/۴۹۲	۴/۶۲۵	مقدار ویژه
۹/۳۹۱	۱۳/۱۹۱	۲۴/۰۸۴	۳۲/۸۹۶	(واریانس(٪))
مجموع واریانس تعیین شده(٪)				۷۹/۵۶۲

هر کدام از مولفه‌های فوق، اجزای تشکیل دهنده‌ی بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی شهری هستند. استخراج شاخص نهایی بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی از ترکیب خطی وزن دهی شده‌ی مولفه‌ها استفاده شده است. که با توجه به عدم وجود معیار مناسب برای وزن دهی مولفه‌ها از معیار مقادیر ویژه استفاده شده است. توزیع مکانی مولفه‌ها و همچنین شاخص نهایی بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی در شکل ۴ نشان داده شده است.

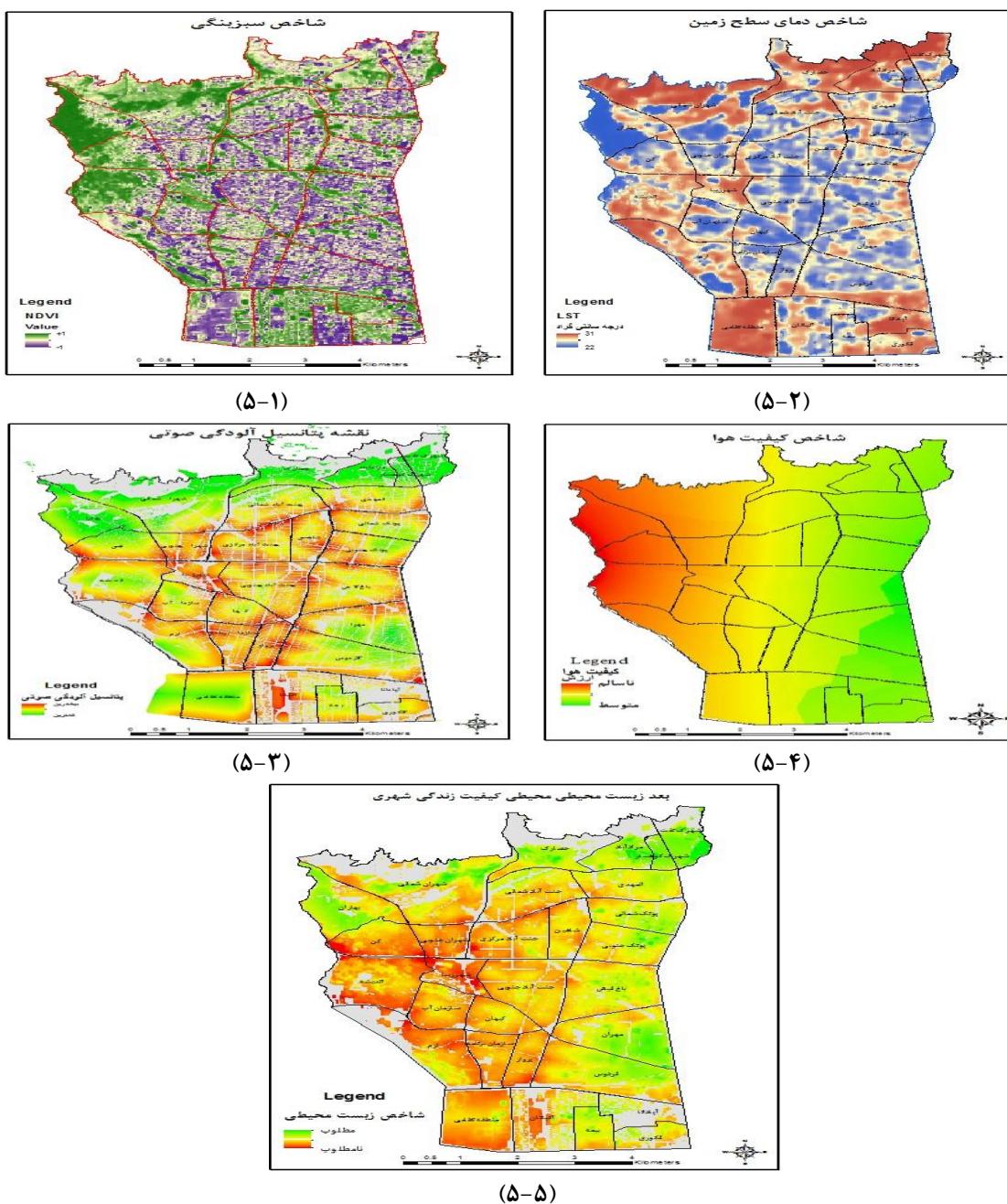
شکل ۴: توزیع مکانی مولفه های اجتماعی-اقتصادی

نتایج توزیع مکانی بعد اجتماعی اقتصادی کیفیت زندگی شهری در شکل (۴) نشان می دهد بلوک های آماری موجود در محلات اکباتان، مهران، فردوس، پونک شمالی، جنوبی و کیهان نسبت به سایر محلات وضعیت مطلوب تری دارند. در صورتی که محلات اندیشه و کن وضعیت نامطلوبی دارند. با توجه به مولفه های استخراج شده از تحلیل عاملی می توان علت پایین بودن ارزش شاخص اجتماعی اقتصادی بلوک های آماری واقع در محلات کن و اندیشه را مربوط به مولفه های "وضعیت کار و سواد" و "وضعیت تحصیلات" دانست.

۲-۳- بعد زیست محیطی از کیفیت زندگی شهری

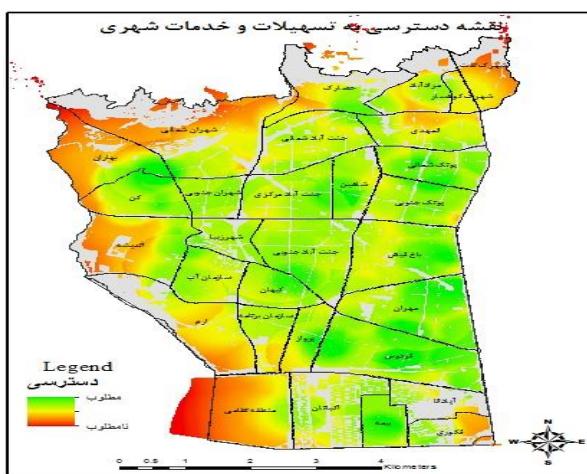
همانطور که اشاره شد برای ارزیابی و تحلیل بعد زیست محیطی کیفیت زندگی شهری از چهار شاخص سبزینگی، دما، آلودگی صوتی، آلودگی هوا استفاده شده است. توزیع مکانی شاخص های موثر در کیفیت زندگی در شکل ۵ نشان داده شده است. پس از همپوشانی شاخص ها، بعد زیست محیطی کیفیت زندگی شهری بدست آمد. نتایج نشان می دهد محلات غربی و شمالی منطقه ۵ وضعیت زیست محیطی بهتری نسبت به سایر محلات دارند. همچنین محلات واقع در قسمت مرکزی منطقه ۵ وضعیت زیست محیطی ضعیف تری نسبت به سایر محلات دارند.

شکل ۵: وضعیت شاخص های زیست محیطی کیفیت زندگی شهری

۳-۳- بعد دسترسی به تسهیلات شهری

توزیع مناسب خدمات شهری و استفاده صحیح از فضاهای نقش مهمی در دسترسی شهروندان به خدمات و تسهیلات شهری دارد، اما گسترش مناطق شهری توسعه‌ی نامتوازن آنها باعث می‌شود شهروندان در برخی محلات دسترسی مناسبی به خدمات نداشته باشند. نتایج ارزیابی میزان دسترسی شهروندان به تسهیلات شهری برای منطقه‌ی مورد مطالعه در شکل ۶ نشان داده شده است. برای این بعد از کیفیت زندگی بیشترین میزان دسترسی به تسهیلات شهری مربوط بلوک‌های موجود در به بخش مرکزی و شرقی منطقه است. و محلات شمالی و غربی منطقه دسترسی ضعیفی به تسهیلات و خدمات شهری دارند.

شکل ۶: توزیع مکانی شاخص دسترسی به تسهیلات شهری

۴- بحث و نتیجه گیری

هدف از انجام این پژوهش ارزیابی بعد مکانی کیفیت زندگی با استفاده از شاخص‌ها عینی و ملموس در محیط شهری است. لذا برای تحقق این هدف لازم است تمام جوانب موثر را بر شاخص کیفیت زندگی شناسایی و تحلیل شوند، زیرا در نظر گرفتن تنها یک جنبه برای ارزیابی کیفیت زندگی شهری مطلق گرایی بوده و نمی‌توان هیچ محیطی را تنها با توجه به یک بعد آن مورد ارزیابی قرار داد. افراد ساکن در شهرها نیاز به مسکن، کار، محیط زیست سالم، دسترسی به خدمات و تسهیلات شهری دارند، شهرها نیز به عنوان محیط و عرصه‌ی جولانگاه زندگی انسان باید بتوانند به شایستگی به نیازهای شهروندان پاسخ دهند. وجود مشکلات و ضعف‌ها در شهرها باعث بروز صدمات و آسیب‌های جبران ناپذیری برای شهر و شهروندان می‌شود. پس لازم است مدیران و برنامه‌ریزان شهری توجه ویژه‌ای به این مقوله داشته باشند.

در راستای هدف پژوهش سه بعد اجتماعی-اقتصادی، زیست محیطی و دسترسی به عنوان مهمترین عوامل تاثیرگذار در کیفیت زندگی شهروندان انتخاب شد. که با استفاده از منابع مختلف داده‌های مکانی شاخص نهایی هر بعد از کیفیت زندگی ارزیابی و استخراج شد. نتایج توزیع مکانی ابعاد کیفیت زندگی نشان میدهدن بلوک‌های واقع در محلات پونک، مهران، فردوس و سازمان آب از نظر شاخص‌های اجتماعی-اقتصادی، در شاخص زیست محیطی شهرک کوهسار و شهرک نفت در شمال غرب منطقه ۵ و بخش‌های غربی و مرکزی از نظر شاخص دسترسی از وضعیت مطلوبی پرخوردار هستند. در مقابل محلات کن، اندیشه در غرب و حصارک و مردانآباد در شاخص اجتماعی اقتصادی، محلات

کن، اندیشه، شهر زیبا و شهران جنوبی در شاخص زیست محیطی و درنهایت در شاخص دسترسی محلات شهران شمالی، کن، اندیشه و ارم وضعیت نامناسبی دارند.

برای بررسی ارتباط بین ابعاد استخراجی از کیفیت زندگی شهری از تحلیل همبستگی استفاده کردیم. که نتایج تحلیل همبستگی نشان دهنده‌ی رابطه‌ی مثبت و معنادار بین بعد اجتماعی-اقتصادی کیفیت زندگی با بعد زیست محیطی(۰/۴۱۵) و دسترسی(۰/۵۴۳) است. بنابراین می‌توان گفت ساکنینی که وضعیت اجتماعی-اقتصادی مناسبی دارند، در شرایط زیست محیطی مناسبی زندگی می‌کنند و دسترسی مطلوبی به خدمات و تسهیلات شهری دارند. از طرفی افرادی که در کلاس بالای اجتماعی-اقتصادی هستند، تمایل دارند در مناطقی با شرایط مناسب محیطی و دسترسی زندگی کنند. همچنین از نتایج بدست آمده اینطور استنباط می‌شود که برای بهبود وضعیت کیفیت زندگی شهروندان لازم است مدیران و مسؤلان شهری نسبت به محلاتی که در بعد زیست محیطی و دسترسی شرایط نامطلوبی دارند، توجه ویژه‌ای داشته باشند، تا محیط شهری به مکان مناسبی برای زندگی تمامی ساکنان تبدیل شود و شاهد اعتدال و عدالت در تمام جنبه‌های کیفیت زندگی برای ساکنین باشیم.

مراجع

- [1] J. Leitmann, C. Bartone, and J. Bernstein, “Environmental management and urban development issues and options for Third World cities”. *Environment and Urbanization*, 4(2), 131-140, 1992.
- [2] C. P. Lo, and J. Faber Benjamin, “Integration of land sat thematic mapper and census data for quality of life assessment”, *Remote Sensing of Environment*, 62(2):143-157, 1997.
- [3] D. Das, “Urban Quality of Life: A Case Study of Guwahati, Social Indicators Research”, Vol. 88, No. 2, PP. 297-310, 2008.
- [4] M. Rezvani, A. Matkan, H. Mansourian, and M. Satari, “Development and Measuring the Urban QoL Indicators (Case Study: Noorabad City)”, *Iranian Remote Sensing & GIS*, Vol. 1, No. 2, PP. 87-110, 2010 (Persian).
- [5] G. Li, and Q. Weng, “Measuring the quality of life in city of Indianapolis by integration of remote sensing and census data”. *International Journal of Remote Sensing*, 28(2), 249-267, 2007.
- [6] Y. Xiong, G. Zeng, and H. H. Lv, “Synthetic assessment of the eco-environment of Hunan province based on multi-source spatial information. *Journal of Hunan University (Natural Sciences)*”, 34(10), 86-89, 2007.
- [7] I. Van Kamp, K. Leidelmeijer, G. Marsman, and A. De Hollander, “Urban environmental quality and human well-being: Towards a conceptual framework and demarcation of concepts; a literature study”. *Landscape and urban planning*, 65(1), 5-18, 2003.
- [8] M. FRIEDMAN, “Improving the Quality of Life: A Holistic Scientific Strategy” (Connecticut/London: Westport), pp. 19–57, 1997.
- [9] M. Sarvestani, L. Ibrahim, and P. Kanaroglou, “Three decades of urban growth in the city of Shiraz, Iran: A remote sensing and geographic information systems application”, *Cities*, 28(4):320-329, 2011.
- [10] D. Murray-Rust, V. Rieser, D.T. Robinson, V. Miličić, and M. Rounsevell, “Agent-based modelling of land use dynamics and residential quality of life for future scenarios”. *Environmental Modelling & Software*, 46, 75-89, 2013.

- [11] D.T. Robinson, D. Murray-Rust, V. Rieser, V. Milicic, and M. Rounsevell, “Modelling the impacts of land system dynamics on human well-being: Using an agent-based approach to cope with data limitations in Koper, Slovenia”, *Computers, Environment and Urban Systems*, 36(2):164-176, 2012.
- [12] E. S. Tesfazghi, J. A. Martinez, and J.J. Verplanke, “Variability of quality of life at small scales: Addis Ababa, Kirkos sub-city”. *Social indicators research*, 98(1), 73-88, 2010.
- [13] T. R. Tooke, B. Klinkenber, and N. C. Coops, “A geographical approach to identifying vegetation-related environmental equity in Canadian cities”. *Environment and planning. B, Planning & design*, 37(6), 1040, 2010.
- [14] E. Zebardast, 2009, “the housing domain of quality of life and life satisfaction in the spontaneous settlements on the Tehran”, 2009.
- [15] A. Motkan, A. Pourahmad, H. Mansourian, B. Mirbagheri, and A. Hosseini Asl, “Measuring the quality of urban places, using multi-criteria assessment (Case Study: Tehran)” *Iran Remote sensing and GIS*. No. 4: 1-20, 2010. (Persian).
- [16] S. Lotfi, A. Faraji Molayi, A. Manochehri, and A. Azimi, “Urban quality of life using from anthropic Method and SAW Technique”, Case Study of Miyandoab, 2011. (Persian).
- [17] E. Diener, and E. Suh, “Measuring Quality of Life: Economic, Social, and Subjective Indicators”, *Social Indicators Research*, 40(1_2), 189_216, 1997.
- [18] A. L. Comrey, and H. B. Lee, “A First Course in Factor Analysis (2nd edn.) Lawrence Earlbaum Associates”. Hillsdale, NJ, 1992.
- [19] M. R. Rahman, Z. H. Shi, and C. Chongfa, “Assessing regional environmental quality by integrated use of remote sensing, GIS, and spatial multi-criteria evaluation for prioritization of environmental restoration”, *Environmental monitoring and assessment*, 186(11), 6993-7009., 2014.
- [20] Z. W. Li, G. M. Zeng, and H. Zhang, “The integrated eco- environment assessment of the red soil hilly region based on GIS-a case study in Changsha City, China”, *Ecological Modeling*, 202(3–4), 540–546, 2007.
- [21] K. G. Renard, G. R. Foster, G. A. Weesies, D. K. McCool, and D. C. Yoder, “Predicting soil erosion by water: a guide to conservation planning with the revised universal soil loss equation (RUSLE)”. *Agriculture Handbook*. 703, Washington: USDA, 1997.
- [22] A. Chiesura, “The Role of Urban Parks for the Sustainable Sity”, *Landscape and Urban Planning Journal* 68: 129-138, 2004.
- [23] R. Devadas, D. W. Lamb, S. Simpfendorfer and D. Backhouse, “Evaluating ten spectral vegetation indices for identifying rust infection in individual wheat leaves”, *Precision Agriculture*, 10(6), 459-470, 2009.
- [24] C. J. Tucker,”Red and Photographic Infrared Linear Combinations for Monitoring Vegetation”, *Remote Sensing of Environment* 8: 127–150, 1979.
- [25] J. Mallick, Y. Kant, and B. D. Bharath, “Estimation of land surface temperature over Delhi using Landsat-7 ETM+”, *J Indian Geophys Union*,12(3), 131-140, 2008.
- [26] B. Dousset, and F. Gourmelon, “Satellite multi-sensor data analysis of urban surface temperatures and landcover” *ISPRS journal of photogrammetry and remote sensing*, 58(1), 43-54, 2003.
- [27] Q. Weng, D. Lu, and J. Schubring, “Estimation of land surface temperature—vegetation abundance relationship for urban heat island studies”. *Remote sensing of Environment*, 89(4), 467-483, 2004.

- [28] A. Shabani, M. Shah Bakhti, R. Ali Abbaspoor, "Modeling the distribution of atmospheric pollutants in Tehran using statistical and geostatistical methods", National Conference of Geomatics, (18), 2011 (Persian).
- [29] M.Fang, C. K. Chan, X.H. Yao, "Managing air quality in a rapidly developing nation: China", *Atmospheric Environment*. 43 (1) : 79–86, 2009.
- [30] Z. Akan, A. Yilmaz, O. Özdemir, Y.Selvi, and M.A. Korpinar,"Noise pollution, psychiatric symptoms and quality of life: noise problem in the east region of Turkey", *European Psychiatry*, 27, 1, 2012.
- [31] R.B. Hunashal, and Y.B. Patil, "Assessment of noise pollution indices in the city of Kolhapur, India", *Procedia-Social and Behavioral Sciences*, 37, 448-457, 2012.
- [32] M.H. Abdi, and M.Bahari, "Approach Transit-oriented development in reduce pollution caused by transportation of urban traffic", 6th Conference of planning and urban management, with an emphasis on the elements of the Islamic city, 2014. (Persian).
- [33] J. Gehl, "Life between Building" the Danish Architectural Press, Copenhagen, 2001.
- [34] S. Lotfi, and A. Manochehri, "Analyze the subjective and objective aspects of the quality of having access to community facilities and public spaces in three urban structures of Maragheh". *Issue Architect and urbanism*. 45(1) : 75-86, 2011. (Persian)
- [35] J. Hewko, "Spatial Equity in the Urban Environment: Assessing neighborhood Accessibility to Public Amenities", University of Alberta, 2001.
- [36] I. Omer, "Evaluating accessibility using house-level data: A spatial equity perspective". *Computers, Environment and Urban Systems*, 30, 254–274, 2006.
- [37] K. Tsou, Y. Hung, and Y. Chang, "An accessibility-based integrated measure of relative spatial equity in urban public facilities", *Cities*, Vol.22, No.6, pp.424–435,2005.
- [38] H. Bahraini, "Urban planning procedure", Tehran University, 1998 (Persian).
- [39] L. Naimi, "Development of a GIS-based model to analyze the distribution of of urban services in the spatial equity". Master's thesis *Geographic Information System*, K.N.Toosi University of Technology. 2012
- [40] M. Taleai, R. Sliuzas, and J. Flacke, "An integrated framework to evaluate the equity of urban public facilities using spatial multi-criteria analysis", *Cities* 40 (2014) 56–69, 2014.

Evaluation of Spatial dimensions quality urban of life using geographic information system

Hosseini Abas Abadi, M.*¹, Taleai, M.²

1- Ms.c student of Geomatics Information System in Department of Geomatics, College of Engineering, Geomatics Faculty, K.N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran

2- Center of Excellence for Geomatics Information Technology, Geomatics Faculty, K.N. Toosi University of Technology, Tehran, Iran

Abstract

Quality of life as a key concept and an efficient tools for ranking place to identify and documenting the causes of class differences in the cities have always been of interest to administrators and urban planners. In this study, for evaluation the spatial dimension of urban quality of life, three indicators contains of socio-economic, environmental, and accessibility is considered. For evaluating the socio-economic dimension, information related to age, education, housing and job situation of the statistical data obtained, And using by principal components analysis was performed. Sets of 14 indicators that were imported principal components analysis, four components were included that 78.69% of the variance in the data is detected. Using weighted linear combination of components, social-economic indicators of the urban quality of life was obtained, which eigenvalues of each component were used as weights. For evaluated the environmental dimension four index include, land surface temperature, layer air pollution and noise pollution potential map is used, the indicators with equal weights were combined and the final index was obtained. For evaluating the accessibility index used distance function in ArcGIS analyzed. Finally, to assess the relation between the indicators extracted, from correlation analysis was used. The results showed there is a correlation between socio-economic indicators with availability (0.543) and environmental (0.415). Therefore it is necessary to improve the quality of life citizens, environmental and accessibility index change. Because this dimensions that can improve socio-economic indicators and justice be established in the urban environment.

Keywords: Quality of Life, Principal Component Analysis, Socio-Economic, Environmental, Accessibility.

Correspondence Address: Vali-asr Ave., Mirdamad Cross, P.O.Box 15875-4416, Tehran 1996715433, Tehran, Iran. **Mobile:** +98 9351558337.

Email: M.hoseini1369@gmail.com